

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsa tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.
Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adatnak. Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy hóra 1 frt.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ot-hasabos postáor egyezsért beigtatásért 5 kr. — Helyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlár 4 hasabos postáorért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája, Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény nyomtatás elölzetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és ahirdetmények.

A mosdás.

A függetlenségi párt lapjai mosakodnak, mentegőznek, iparkodnak kitisztázni magukat a közvélemény előtt abból a fekete szószból, melybe a bosnyák lázadókkal való ölelkezés mártotta őket. Csak hogy hiába az ellen minden mosakodás. A józan gondolkodású magyar nép nem hagyja magát elámitni többé. Most alkalma nyílt megismerni, hová vezet a pártidő és a boszúvágy által elvakított szélbéli politika. Most megtudtuk, hogy vannak férfiak Magyarországon, kik magyar embereknek nevezik magukat s mégis készek a magyarság halálra ellenségeivel kezdet fogni, biztatni, bátorítani őket, fegyvert adni kezükbe ellenünk, csak azért, hogy galibát, bajt szerezzenek kormányon levő honfitársaiknak s esetleg talán meg is buktathassák őket.

Mentegetik pedig ezt az örült politikát, mely pártérdekekből még saját hazájának romlását is kész előmozdítani, a következetesség palástjával. — Hát lehet-e nekik másként cselekedni? — mondják. Hiszen annak idején kárhoztatták az okkupációt, tehát kárhoztatniuk kell most is azon hadjáratot, melyet Ausztria-Magyarország Bosznia és Hercegovina okkupációja miatt folytat.

Mentegetőzéseknek ez a sarkpontja: a következetesség. Ugyanaz a veszszőparipa, melyen lovagol a párt minden alkalommal. Mit tegyenek? Nekik következeteseknek kell maradni minden áron. Mitattok fenekestől felfordulhat az egész világ, idők, viszonyok, népek, minden változhatik körülöttök, ők rendületlenül tovább lovagolnak a következetesség vesszőparipáján.

»Az a körülmény, hogy Muszkaország kockettirozik a fellázadt népekkel, reájok nem tartozhatik s irányadó nem lehet.« (»Debreczen« lapjárunknak saját szavait idézzük.) Elismerik, hogy »oly nép mellett kardoskodnak, mely a muszkával áll szövetségben«; de hát mit csinálnak, ha a következetesség úgy kívánja?

Gyönyörű következetesség!

A francia ellenzék dühösen megtámadta III. Napoleon politikáját, mikor háboruba keverte Franciaországot Németországgal, csaknem öklöre mentek a republi-

kánus képviselők kollégáikkal a törvényhozó testület ülésén; de mikor egyszer már megszólalt az ágyú s szentül szembe kellett nézni az ellenséggel, olyan párt, lett légyen bármily ellensége a fennálló kormányoknak, nem akadt, mely a németeket pártfogásába vette, buzdította, bátorította volna saját hazájának serege ellen, hanem a III. Napoleon politikájának legdühösebb ellenzői is folytatták a császár által megkezdett harcot, akár mint vélekedtek is annak helyes vagy helytelen megindításáról.

Csak a magyar szélsőbal képes arra, hogy hazája ellenségeivel rokonszenvenzen. »Itt nincs tekintet arra (ismét a »Debreczen« szavait idézzük), minő indulattal viselkedik irányunkban valamely nép; hogy a multban miképpen viselte magát ellenünk vagy mellettünk; hogy lázong-e valamely ok miatt.« Semmi sem jön ott tekintetbe. A »szabadság szent eszméje alatt kibontott« bosnyák zászlót ott örömdölvözlettel fogadják.

A szélsőbal minden népet, mely szabadságért fegyvert ragad, támogatni akar. Ugyan kérem nem látják ők ennek a veszedelmes elvnek fenyegető következményeit? Ma még csak a bosnyákokat támogatja a mi szabadságszerető szélsőbalunk; de holnap fellázadhatnak a szlovének, a csehek vagy a muszka bujtogatás által alakított galicziai ruthének. Mit csinál akkor a magyar szélsőbal? Azokat is erkölcsi támogatásában részesíti? Azt kell sejttenünk, hogy igen, mert halljuk már a hangokat, hogy a magyar nemzetnek nem lehet hivatása az osztrák szlovákok ellen tartani.

Innen már aztán csak egy lépéssel kell odább menni. Szinte borzadunk gondolatától: mit fog csinálni a szélsőbal, ha az ő elméletéhez hiven fegyvert ragad szabadságért az erdélyi román, a délvideki szerb vagy fent a Kárpátok közt a tót? Mert miért lenne a dalmátiai vagy más osztrák szlávok több joga fellázadni, mint a magyarországi szlávok? Már most a szélbéli bölcesség szerint ne verjük le azokat a hazánkban fellázadt népeket sem, mert hisz azoknak is meg van természetadta joguk a szabadsághoz. Azokat is erőhatalommal igázza le a magyar nemzet.

Bizony nem saját jószántukból hitták ide Ázsiából a magyart, hogy uralkodjék fölettük.

Ime mire vezet a szélsőbali elvakultság! Az a párt, mely magát a legtisztább magyar nemzeti politika hagyományosának hirdette, a Miletiesek és Ljubibraticsok helyeslő tapsai közt proklamálja a bennünket fenyegető panszláv áramlattal való barátkozást.

Nem lehet abból kimosdani, nem lehet azt furfangos okoskodásokkal elcsúszni-csavarni; annak csak egy helyrehozási módja van: férfiasan elismerni, hogy tévedtek s pártszünetedélyből egy pillanatra elfeledtek, — reméljük, hogy csak egy pillanatra, — a mit a hazafiasság és okosság parancsolt volna. Hinni akarjuk, hogy akkor, midőn igazán út a veszély órája, velünk együtt ott lesznek ők is hiven a hazáért.

Országgyűlés.

— A képviselőház. —

Budapest, márt. 1.

A mai ülés elején a ház elhatározta, hogy holnapról az ülések délután 3 óráig tartanak. Ezután a qualificalionális és a véderő bizottságokba választották meg a hiányzó tagok.

A napirendre, a közlekedési vitára térve a ház, Tiszta Lajos mondott nagyerdeku és nagy figyelemmel hallgatott beszédet a szabályozási kérdésről általában s a Tiszavölgy helyzetéről, valamint a belvizek kérdéséről. Mukics Ernő Pázmány határozati javaslatát melett nyilatkozott.

Tiszta kormányelnök Mukics néhány állítására reflectált s ismételte, hogy Rohonczy indítványa elfogadhatatlan, mert bizalmatlanságot foglal magában összes bírói karunk és törvénykezésünk ellen. Darányi Ignác szövegezt a tiszasabályozási tásulatók helyzetéről s pártolta Baross indokolt napirendjét. Desseffy Aurél gr. határozati javaslatot nyújtott be a belvizek szabályozása, a vízjogi törvény megalkotása tárgyában.

Végül Károlyi Sándor gróf beszelt a házban szintén nagy figyelem között a Tiszasabályozásról és az ezzel összefüggő kérdésekről, nevezetesen a belvizekről, a vízjogi és vízhasznosításról.

A ház holnap folytatja a vitát.

A lázadás színteréről.

(Hivatalos.)

A XVIII. hadosztály parancsnoksága jelenté febr. 27-én este: Hogy a Zagorje és Ulok ellen előnyomult csapatok által szétvert és a combinált támadást kikerülő felkelőket másodsor megtámadják, Nevesinjéből és Artonából csapatelölások rendeltettek el. A 26. tábori vadászszázalaj egyik százada febr. 25-én este Sugviesban Pakostól északra nyugatra elindult és Kokorinától délre mintegy 150 felkelőre bukkant. 26-án reggel a század támadást intézett a felkelők által megszállott házakra, azokat elfoglalta és megszállotta. Veszteségünk: egy halott és két sebesült.

A szerajevói főparancsnokság jelenté febr. 26-án éjjel: Leddihn tábornok jelenté 26-án Kalinovicshól, hogy az összeköttetést Haas erredessal helyreállította; az utóbbi az nap este érkezett Hotrojiba. A lakosok nagybőrára oda hagyták a Zagorjét. A zagorjai knez visszatért és azzal a mentegetőzéssel hódolt meg, hogy a felkelők erőszakkal cipelték magukkal; azt mondá továbbá, hogy a lázadók a Meretva feleli völgyébe vonultak vissza. A Trnova és Kalinovic közt működő optikai távirót villamos táviróval helyettesítik. Obadics tábornok azt jelenté Focsból, hogy a felkelők által kifosztott helységekből nagy inség uralkodik ugyannyira, hogy a kerületi hatóságnak élelmiszert kellett kiosztania az otthon maradt jóérművek közt. Rakus hadnagy, a ki febr. 26-án súlyos sebet kapott, meghalt.

A közös hadügyminiszterium közlése a déli harcztér sebesültjeinek névsorát, megjölve a kórházak is, melyben az illetők jelenleg ápoltnak. A kimutatás a következő:

A bécsi 1. sz. kórházban van: A 9-ik számú gyalogezredtől: Krejsi Jakab főhadnagy, sulyosan.

A 24. sz. helyőrségi kórházban Raguzában: A 67. sz. gyalogezredtől: Bursa István, sulyosan, Besak János, Matava Balint gyalogosok, könnyen; a 20. sz. vadász-zászlóaljól: Grassi Ferencz, könnyen.

A 35. sz. helyőrségi kórházban Szerajevóban: Az 1. gy-ezr.-től: Babics István sulyosan, Gross Severin sulyosan, Pahler Ede sulyosan, Schlögl Alajos könnyen; a 9. gy-ezredtől Lesiow Dimitro könnyen; az 51. gy-ezr.-től Turós János sulyosan, Tamos Mihály sulyosan; a 62. gy-ezr.-től Mátyás Lajos sulyosan; a 75. gy-ezr.-től Wlach Albert könnyen, Glasser Venzel sulyosan, Holub Albert sulyosan, Krozsek János sulyosan, Lapka Ferencz sulyosan, Vanicsék József, sulyosan; a 77. sz. gyalogezredtől Wolosznj Tynko, sulyosan; hidaszoktól: Wamsar Antal, sulyosan.

A 26. sz. helyőrségi kórházban Mostárban: A 3. sz. gyalogezredtől: Chitil János, könnyen, Kobzik János sulyosan, Psen-

merő ugyan, mint a méltóságos gróf, de magában szintén gondolt valamit azalatt s ez nem oly kedvező a méltóságos urra, mint a méltóságos ur véleménye ő reá nézve. Az ifjúnak úgy rémlik mintha egy kikent-fent, hiru vén dandyval volna dolga, a ki feketére festett bajuszával s kirívó öltözetével akarván elfelejtetni éveinek számát.

A gróf szürkülő haja gondosan fürtözve, eltakarja ugyan a redőket halántékain. A bajuszon kívül simára borotvált arczszine oly üdűnek látszik, hogy gyanut kellett az emberben rögnön, vajjon a természet különös adományának, vagy mesterségnak köszönhető-e ez? Termete karcsu, sugár, hátulról huszonöt évesnek mondhatta volna, a ki látja.

Ilyen volt Zerényi Ottó gróf. Hja, mikor az ember ötvenkét éves korában elvesz egy fiatal, szép leányt, átkozottul rendbe kell szednie magát, hogy a neje korához illőnek látszassék.

Nem azért, mintha legkisebb oka is volna gyanut táplálni, hogy Melanie grófné fejét talán holmi oktalán abrandok zavarnak Melanie grófnő nagyon okos leány volt, a ki tudta, mit cselekszik, mikor fejéhez ment s alkalmasint így szóló magához:

— En szegény vagyok, Zerényi Ottó pedig gazdag; bolond volnék, ha elszalasztanám a jó szerencsét. Ki tudja, kapok-e ilyet?

Zerényi Ottó jól tudta, hogy Melanie körülből így gondolkozott, mikor kezét nyújtotta neki. A gróf egy percig sem ámitotta magát azzal, hogy Melanie talán belé szeretett. Beleszeretett bizony a negyvenézer holdba. Azert mar csak edemes ferjhezmenni egy szegény leánynak, a ki öt év óta járja a balokot és leste a jó partiet, eddig még hiába!

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A titkár.

— ELBESZÉLÉS —
VÉRTESI ARNOLDTÓL.

I.

A kertre nyíló salonban méltóztattak. helyet foglalni ő méltóságai. A grófné szórakozottan lapozgatja egy album képeit s közbe-közbe egy bozontos nagy new-foundlandi kutya val társalog, mely lábaihoz telepedve, komoly nyugalommal hagyja magát simogattatni. A gróf ur az ablak mellett újságot olvas.

A szolgálta ezüst tálcán egy levelet és névjegyet hoz. A gróf egy pillantást vet a névjegyre, hidegen, büszken, aztán fölbontja a levelet s elolvassa.

— Hol az, a ki a levelet hozta? — kérdezi a szolgától.

— Oda kint vár a méltóságos gróf ur parancsára — felel a szolgálta.

A méltóságos ur a grófnéhoz közeledik s bocsánatot kér, hogy néhány percze el kell távoznia. Megérkezett az új titkár, kit az ügyvéd ajánlott.

— Ne zavartassa magát azért a legkevésbé sem, — biztosítja a grófné a gróf urat; — elfogadhatja azt az embert itt is. Minket nem generoz. Igaz-e, Mylord.

A nagy fekete kutya, melyhez ez utolsó kérdés intézve volt, farkának csóválásával jelentette ki beleegyezését.

A gróf ur megveregeti a Mylord hátát s kezét csókol nejeinek.

— Igen, úgy legjobb lesz, ha maga oly

kegyes; legalább madjárt be lesz mutatva magának is.

Aztán a szolgálhoz fordul s megparancsolja:

— Vezesse hát ide azt az urat.

Egy perc múlva a salon közepén áll az az ur s ő méltóságai szemügyre vehetik.

A gróf ur végig is vizsgálja tetőtől talpig, mint a hogy végig vizsgálja például egy lovat, melyet meg akar venni. Csak epen a fogait nem nézi meg. Mäsképp mindent megtekint rajta: járást, magatartását, termetét, ruhája szabását, de egészen a cipőig, melyről észreveszi ő méltósága, hogy a fiatal ember elfelejtette leporolni.

Az arcz s az öltözet ellen nincs kifogása a gróf urnak, eléggé csinos, talán csinosabb is, mint szükséges, a mi rendesen kissé elbizakodottakká szokta tenni a fiatal embereket. No de ez nem nagy baj, ennek elejét vehetnii, ha az ember mindig az illető korlátok közt tartja a monsieur. S mégis csak kelle-mesebb, ha egy csinos és magát módosan viselni tudó fiatal embert látunk naponkint magunk körül, mint egy faragatlan fajnokot.

Ő méltósága kérdéseire illedelmesen felelt az új titkár. Ugy látszik, teljesen tudatával bir szerény állásának. Nem veszi rossz néven, hogy egy darabig állni hagyják, de nem is szabadkozik, mikor leüléssel kínálják. Nem kedveskedik friss hírekkel a fővárosból, nem szeskedik. A gróf ur ki nem állhatja a fecsegőt; de azt sem szereti, ha valakiből harapógóval kell kihuzni a szót. A néma társalgóval kell kihuzni a szót. A néma társalgóval kell kihuzni a szót. A néma társalgóval kell kihuzni a szót.

— No, ez az ember egészen nekem való, gondolja ő méltósága.

Hogy a fiatal ember meg van-e ép úgy

elégvede a méltóságos családdal, mint a hogy talán a méltóságos család ő vele, arról persze nevéteséges volna beszélni. Az ilyen szegény ördög örüljön, ha helyet kap valahol.

Mint hogy azonban az ilyen szegény ördögnek is van szeme, hát arról nem tehetni, ha meglát is egyet mást. Es meglátja legelőször is azt a szép fiatal asszonyt, a ki oly hanyagul és büszken ült ott a divánon s úgy lát-szik, mintha nagy fekete kutyaján kívül a viz-lágon semmi iránt sem érdeklődne. Csak alig kegyeskedik fejének egy piczi mozdulatával tudomást-venni a fiatal ember jelenlétéről, kit férje mint az új titkár mutat neki.

A fagyos, büszke arczon élet sem látszane, ha azokban a sötét szemekben nem tűnnek föl az életnek egy szikrája. De az a szikra is oly hideg, mint a csillagfény téli éjszakán.

Még soha szép női arcz ily hidegen nem hagyta a fiatal ember szívét, mint epen ez, akár egy szobrot tekintett volna meg. Azaz hogy nem; a márvány szobor bizonyosan kellemesebb benyomást tett volna reá, mint e me-rev, dolyfós, gunyosan lenező arcz.

A nagy new-foundlandi úgy látszik, osztózik urnője ellenséges indulatában, mert morogva emeli föl fejét. De csak hamar aztán elhallgat, mintha arra sem tartana érdemesnek a jövevényt, hogy miatta morgással fárasssa magát.

A fiatal ember sem igyekszik hizelegni az ebnek. Ugy látszik, mintha ez a két lány az első pillanattól kezdve ellenséges állást foglalna el egymás iránt a kastélyban, a mi a méltóságos grófnak, ki alapos jellemismerő-nek tartja magát, nagy meglepődésére szolgál.

— Jó jel, igen jó jel, — gondolja magában ő méltósága.

A fiatal ember nem oly alapos jellemis-

— Jó jel, igen jó jel, — gondolja magában ő méltósága.

A fiatal ember nem oly alapos jellemis-

A fiatal ember nem oly alapos jellemis-

A fiatal ember nem oly alapos jellemis-

csik Arthur sulyosan, Omasta József könnyen; a 6. sz. vadász-zászlóaljtl: Winternitz Herman sulyosan.

A katonai kórházban Kattaróban: A 14. gy-ezredtől: Winternitz Emil könnyen, Schwefner János sulyosan, Rienerberger Ferenc sulyosan, Frischau Leander sulyosan, Koenigsberger János sulyosan, Grünauer József könnyen, Eichinger József sulyosan, Hofer Raimund sulyosan, Brukner Pál sulyosan, Brandl József könnyen, Buchberger József sulyosan, Forstner Antal könnyen; a 3. vadász-zászlóaljtl Dittinger Mihály és Greisinger György sulyosan, Wiesinger János könnyen, Fragner József könnyen, Wattinger József, Nöhmayr József sulyosan, Habringer József könnyen.

A katonai kórházban: Gorazdában: Az 1. sz. gyalog-ezredtől Liewehr Ferenc könnyen; a 9. sz. gyalog-ezredtől Szutyk Hryu könnyen, Soroka Danilo sulyosan; a 75. sz. gyalog-ezredtől Hauser Márton könnyen, Zwner Ferenc sulyosan.

A konjiczai kórházban: Az 1. sz. gyalog-ezredtől Kidon Ferenc sulyosan; a 9. gyalog-ezredtől Kalynov Sándor sulyos, Kunda Maxim sulyos, Müller Mihály sulyos, Sikan Nikola sulyosan.

A rogaticzai kórházban: Az 1. sz. gyalog-ezredtől Liska János sulyosan, a 9. gyalog-ezredtől Bobowski János könnyen, a 75. sz. gyalog-ezredtől Solonczak János könnyen.

A trebinjei kórházban: A 11. sz. gyalog-ezredtől Cizek Ferenc könnyen, a 67. Kúrti István sulyosan, a 20. vadász-zászlóaljtl Goszek Antal, Krebs János könnyen.

Bécs, 1882. febr. 27.

Munkácsy Tisza Kálmánról.

Munkácsy Mihály tiszteletére Munkácsra elutazása előtt, mint már írtuk, Tisza Kálmán adott ebédet a miniszterelnökségi palotában. Az ebédet a háziúr s neje, valamint Póli leányán és István fián kívül ott voltak még: Munkácsy Mihály és neje, Jókai Mór, Zichy Jenő gróf, Károlyi Tibor gróf nejevel, Odescalchi Gyula herceg nejevel, Csernátony Lajos, Pállik Béla, Szontagh Pál, Podmaniczky Frigyes báró, Ipolyi Arnold püspök, Trefort Agost. Az ebéd pontban felhétkor kezdődött.

Az asztalon drága arany és ezüstneműk pompáztak, de különösen szép volt Magyarország az asztal közepén elhelyezett virágokból (sok illéssel) készült cizmere. A közepén friss zöld mohából pájzs volt, ebből emelkedett ki a magyar címer. A címerpajzs szégyelget, valamint a baloldali mezőben a négy folyamot ezüstbe játszó fehér jácintok, míg a négy piros kőket piros jácintok képeztek. A jobboldali mezőből kiemelkedő három halom friss zöld mohából, míg a kettős kereszt és a címer felett lebegő korona fehér jácintból készült. A címer körül szeszélyes arabeszkok vonultak, melyeknek egyik része ibolyákból, míg másik része különféle színű rózsákból volt összeállítva. A címertől az asztal minden irányában keskeny csik vonult el örökzöldből, míg a fehér abroszon különösen jól vette ki magát. Az ebédet a miniszterelnökségi palota kis termében találták fel a s tojásdaj alakú asztal mellett a háziasszony jobbán Munkácsy, míg velök szemben a háziúr jobbán Munkácsy ült.

Munkácsy ebéd után Tisza Kálmán miniszterelnök társalgás közben megígérte, hogy a magyar történelemből vett nagy képet fog készíteni, melynek tárgya Árpád

lesz, a mint Munkácsnál az országot birtokba veszi.

Ebéd végén Sedelmayer trefort miniszterhez címzett sürgöny érkezett Bécsből. A sürgönyben Sedelmayer kereken kijelenti, hogy a „Krisztus Pilátus előtt” című festményt semmi áron nem adja el. A Munkácsy által festendő magyar tárgyú festményre vonatkozólag kijelenti, hogy addig mit sem szólhat, míg barátjával Munkácsyval nem beszélt s vele a körülmények iránt nem értekezett. Akkor együtt fognak majd határozni az egész dologra nevére.

S z i n h á z.

E. Kovács Gyula második vendégjátékául tegnap „Hamlet”-et játszta.

A színház zsuflóságig megtelt, s a közönségnek ismételve alkalma lehetett meggyőződni arról, hogy a multkor állításunk a művészre vonatkozólag, — egy cseppet sem túlzott. Ismételjük, hogy E. Kovács Gyula oly hatást tud elérni szerepeivel, a milyet még csak kevés magyar szívesz érhetett el.

Hamlet Shakespeare összes alakjai között a legnehezebben játszható, mert legnehezebben is fogható fel, s annál nagyobb érdemű kell betudnunk a vendégművésznek, hogy nehéz feladattal rendkívüli sikerrel oldotta meg. — Az ő Hamletjében nem csak a feunszárnyaló és haborgó lelek tulaját — vívódását láttuk, de ő realis oldaláról is bemutatva Hamletet, kinek a lelek minden gondolata, fájdalma, tételődése, bosszúvágya sat. — küll arczára, megtöri testét, s urálja egész valóját. Így ő nem fofoltva, okoskodva mondta el sem az első nagy beszédet, sem a „Lenni vagy nem lenni” monologot, hanem átértette, átélte, át-szenvedte azt, mint a kinek kínjai adnak gondolatot az agyba s szót az ajkra. E felfogásához a művész végig hű maradt, s megkapó gyönyörű szép mozzanatok adott, melyek közül alig tudjuk meghatározni, hogy melyik a legsikerültebb. Igen hatásos volt a szellemjelenség, midőn a szellem eltávazása után a földön alettan elterülve fekvő marad, ugyszintén mikor Opheliát kolostorba küldi, itt bántultuk azt a mesteri hanghordozást, mely Hamlet küzdését tünteti fel a között a két gondolat között, hogy most mint örült, vagy mint forró szerető ifju szőljön-e. A színhátek jelenben kitűnő gondolat Claudius királyt a legyező alól lesni, melyet később önefelelden morzsol szét kezében. Nem kevésbé meglepő volt Hamletnek a Rosenkranz és Gúldensternél való jelenése, s a sirbóltó jelenet is — Az utolsó felvonásban Hamlet halála. Szébb halált még nem láttunk színpadunkon.

Az utolsó felvonásban nagy előmerésűket vívta ki a művész, mint rendező is. A színpad hátulján erkélyszerű lépcsőszerű emelvény volt, melyen Claudius Hamlet karja elől akar megfutni, de Hamlet jobbról elébe fut a királynak, s fent az emelvényen, (nem pedig a trónuson mint szokták) surjja le. Így a csoportozat is festőibb képet nyújt.

E. Kovács Gyula ez este is nagy ovatióknak volt tárgya. A közönség minduntalan zajosan tapsolta, úgy hogy a művész már alig győzött a sok kihívásra megjelenni.

Az előadás a többi szereplők részéről elégitő volt, bár ha Laertes, Polonius és Gertud szerepei nagyon elmaradtak a többi szereplők mögött. Kissné mint Ophelia nem várt sikert aratott. E fiatal színésznőben igen szép tehetség van, melyet szorgalom és igyekezet mellett sikerrel lehetne fejleszteni. Kár volna e tehetséget parlagon heverni hagyni. Kissné, Erdy (a színész) és Tóth Antal arattak még tapsot a vendégen kívül.

— Miért nem mondd, „egy szeretőbb” Percival?

— És „egy szeretőbb” is — csak engedd meg.

— Engedjem! mit értesz ezzel?

— Szeretet szeretetet kíván. Mi igen boldogok lehetünk Mande, csak te akard. De akkor tartunk össze szízzel és lelekkel. — Azonban itt jön komornád. Kiváncsi vagyok öltöző szobámra.

— És ők így léptek be a londoni idénybe, — legalább a végére. A lapok a lord és lady Hartledon visszaérkezését hirdették, a mit Mande benső meglepéssel olvasott. Pedig talán hosszabban élvezhetendi nyugalmat, ha nem jött volna el e hir az ország távoli részébe is.

— Tartsunk össze! — Nehány nap elég volt ez ábránd eloszlására. Lady Hartledon oly tüzzel rohant az élvezetekbe, mintha az elmulasztottat is ki akarná pótolni. A lord nem érzett arra nagy kedvet, ő inkább a feledés tengerébe rohant volna bele. Egyes helyekről vissza is voná magát, neje azonban keveset figyelt rá, ő saját utján és akaratján haladt a nélkül, hogy csak va amiben számbavette volna férje akaratját.

VI. FEJEZET.

Az idegen látogatása.

Egy juniusi forró napon a Tempel felé haladt a gróf. Egy bizonyos szegényérzert tartá őt eddig vissza barátja Carr felkeresésétől; de most erőt vett magán s elhúlt barátját meglátogató.

Az Essen-uton lemenve, aztán balra fordult, számtalan udvarokon és téreken túl, végre rá talált a jogtudor lakására. Hány vig és kellemes órát töltött ő hajdan e három kis szobában, mely felett büszkén tündöklött e há-

Irodalom s művészet.

☉ Zichy Géza gróf Münchenben. Zichy Géza gróf Münchenben hangversenyt adott, mely óriási sikert aratott. Jelenvolt az egész udvar, a diplomácia kar, és az arisztokrácia majdnem teljes számmal, valamint igen sokan a művészvilágból is. A hangverseny az Odeonban tartatott, mely zsuflóságig megtelt. A közönség Zichyt minden darab után tetszésnyilatkozatokkal halmozta el, s több piézet megismételgetett. Végül remek babérokiszorut nyújtottak át a művészek. A hangverseny jövedelme 3—4 ezer márkára rug.

Magyar művészek a bécsi nemzetközi műkiállításán. A képzőművészeti társulat igazgatósága legutóbb megtartott üléseben a következő festményeket jelölte ki a bécsi nemzetközi műkiállításra leendő kiállításra s azokat már el is küldötte: Munkácsy Mihálytól „Ujencozás”, Michy Mihálytól „A bor hatalma”, Gyárfás Jenőtől „Tetemre hívás”, Wagner Sándortól „Debreczeni ménes”, Vágó Páltól „Jár a baba”, Valentiny Jánostól „Haldokló cigány” és „Caprii naplója”, Temple Jánostól „Választási értekezlet” (Rákossy Jenő tulajdona), Pállik Bélától „Etetés a szabadban” (A királyné tulajdona) és „Libacsalád” Ligeti Antaltól „Bukari öböl”, „Aetna” és „Betlehem” Than Mortól, „Hunyady és Vitéz”, „Alföld” (új kép) és „Tanulmányfej”, Lotz Károlytól „Kisberri ménes”, „Hunyady halála” és „Kapisztrán”, Baditz Ottóól „Angyalcsináló”, Feszty Árpádtól „Golgotha”, Szoldatis Ferenczától „Krisztus tagadása”, Spányi Belától „Regeli szürkület”, „Utolsó golyó” és „Busángulat”, Meszöly Gézáól „Majorudvar” és „Vadászat”, Pál Lászlóól (+) két „Tájkép”, Feledi Tivadartól „Ökör istálló” és „Lovalgó iskola”, Ebner Lajostól „Vásári jelenet”, Tólgéssy Árturától „Idyll” és „Alföld”, Peske Gézáól „Sváb paraszt”, Brodszky Sándortól „Tarvolgyi zuhatag” és „Obersee”, Molnár Józseftől „Közep orom a Kárpátokban”, Mannheimer Ágostontól „Tanulmányfej”, Vágó Páltól „Tanulmányfej”, és Miskovszky Viktortól 26 aquarell; Strobl Alajostól „Perzeus” és „Arézkép”, Mednyánszky, Markó és Vebertől tájképek, Vastagh Györgyöl egy portait, Böhm Páltól „Tiszai halászsok”, Benzurttól „Bachanszó” és Spitzertől két életkép.

☉ Csiky Gergely kitűnő színműírónk nagy hatású színműveit csakugyan elő fogják adni a bécsi színpadon. Ugyanis Bukovics, a „Stadttheater” igazgatója elkérte szerzőtől a „Proletárok”-at és „A kaviár”-t, mert óhajtaná előadattani Neugebauer László német fordításában. A „Proletárok” színhelye át lenne tevé s a német viszonyokhoz alkalmazva. Főszerepét: Szedervári Kamillát, Gallmayer Jozefina asszony játszná Bécsben. Az is hallatszík, hogy a „Czirfa nyomorúság”-ot Wilbrand szándékozik bemutatni a burzsizínházban.

Napi hírek.

— A főszorozás tegnap óta foly a városházán, melynek folyosóit busongó s duhajkodó hadkötelesek állják el. — A sorozás teljes rendben történik.

— A ref. főiskolában a magyarirodalmi önképzőtársaság meg tartotta első felévi diszülését a VI-ik teremben. A gyűlésen jelen volt t. Geresi Kálmán felügyelő tanár ur is és azonkívül számos gym. és akad. tanuló. Tárgy volt: 1. Komoly szavaltati verseny. Pályázat Kozma a Zs. 4 th. és Papolcay Z. 1 th. A kitűzött díj kettőjök közt megosztatott. 2. Víg szavaltati versenyen az egyedüli pályázó Paloczi Zoltán nyerte a 2-ik díjat. 3. A beszélpályázat eredménye felől Erdélyi S. 4 jh. olvasta fel a bírálati jelentést. Beérkezett 5

mű: nyertesek lettek Erdélyi Imre 1 th. (első díjat nyert) és Tüdős János 2 jh. (második díjat nyert). A románca pályázat eredménytelen maradt, a mennyiben a beérkezett művek közl egysem ütötte meg a kellő mértéket. A minden tekintetben sikerült felügyelő tanár ur zárta be; melegsavakban emelte ki a társulati tagok buzgalmat s óhajtott sikert kívánt jövőre is.

— Értésítés. Krecsányi Ignác színgazgató ur szives volt a debreczeni iparos ifjak önképző egyletének tagjai részére a színházi jegyeket ugyanolyan árkedvezményben adni, mint a tisztviselő egyletnek. — Értésítetnek az egylet rendes, alapító és pártoló tagjai, hogy a színházi jegyekre utalványok az egylet penztárnoka Mayer Ferencz urnál mátlol kezdve válthatók. Az elnökség.

— Simonyi Ernő városunk első kerületének országgyűlési képviselője, mint örömmel halljuk, már jobban érzi magát.

— A főiskolai énekkar által, a főiskolai zenekar és a magyar irodalmi önképzőkör közreműködése mellett néhai boldog emlékeztű Nagy József feleség alapító emlékére, a főiskola énektérmeben 1882. márczius hó 5-én tartandó énektérmei ünnepély műsorozata. I. szakasz. 1. Gyászének. Id. Sz. Nagy Károlytól. 2. Megnyitó beszéd felügyelő tanár nt. Balogh Ferencz ertől s a jutalmazottak megnevezése. 3. „Zampa” nyitány Heroldtól, előadja a zenekar. 4. Viszontlátás, Lachner Vinczétől, előadja az énekkar. 5. Komoly szavaltat. Kiss Samueltól. 6. Népdalok. Zsasz-kovszki Endrétől, előadja az énekkar. II. szakasz. 7. Keringő (mindig vagy soha) Waldteufel Emiltől, előadja a zenekar. 8. Normann dal. Kücentől, előadja az énekkar. 9. Magyar dalok. Előadja Sófávi Károly a zenekar kísérete mellett. 10. Víg szavaltat. Medgyasszay Gyulától. 11. Csárdások. Előadja a zenekar. 12. Bortal. Nagy Józseftől. Előadja az énekkar. Kezde d. u. 4 órakor. A terem csak 1/4 órakor fog kiteltni.

— A Fröbel gyermekkert-egylet választmányának egyik főterekvészt az képezvén, hogy az intézet részére hova előbb megfelelő és alkalmas tágas kerttel bíró házat szerezhesse, e czéllal elhatározta, hogy az alapító gyarapítására folyó évi augusztus havában, midőn a város az országos dalegyesület s a természetudományi társulat itt időző tagjaival különben is a legelőnebb lesz, két műkedvelői előadást rendez, s a tekintetes városi tanácshoz be is adta folyamodását a színháznak a mondott czélra díjmentesen átengedése iránt. És a városi tanács tekintettel a jótékony czélra, a választmány kérelmének 703/1882. sz. határozatával helyt is adott és a színházat díjmentesen átengedni megengedte. Kédes kötelességének ismeri emelfogva az egylet választmánya e körülményt már is nyilvánosságra hozni s a nyilvánosság előtt is az egylet iránt minden tekintetben kegyes tanács ezen határozatáért köszönetet mondani.

— E. Kovács Gyula ur holnap és holnapután vendégjátékaira ma este és holnap előre válthatni jegyeket.

— Tököli ünnepély a főiskolában. A főiskolai énekkar Tököli Sabbas egyik régibb alapítójának évi szokott emléktünnepét mult hó 26-án tartotta meg. Az alapító által adott 1000 konventios forint kamatból a jobb kántorok közül ezuttal Sógör Endre, Kozma Zsigmond és Megyasza a Gyula 4-ed éves hittanhallgatók jutalmaztattak. Ugyanez alkalommal az énekkar magánpenztárából Barna Zsigmond 4 th. és Bédér F. S. o. t. nyertek jutalmat.

— Baró Munkácsy Mihály. Munkácsyt — mint biztos forrásból értesük — ismét ki fogja tüntetni a király, ki csak nemrég a magyar nemesség adományozta neki a „munkácsy” előnévvel. Ezuttal a Lipót-rend középkeresztjét fogja kapni, melylyel épen mint az előke-

jöttünk vissza e kálhatatlan helyre. — folytató a gróf komoly hangulatba átmenve. — Lelekemből meguntam Angliát, inkább szeretnék az antipodoknál lenni.

— Miért tértél akkor vissza? — kérde Carr csudálkozva.

— Ném nem hagyott választani. Neki saját akaratja van. Talán így van az minden nőnél.

— Némelyeknél igen, némelyeknél nem, — jegyzé meg Carr, ki sohasem hízeltget az igazság rovására. — Elmegysz-e Hartledonba?

— Hartledonba! — ismétlé a gróf remülettel. — Szellemileg ott vagyok, de való-ságban sohasem fogok oda menni Carr, oly egyének laknak Hartledon közelében, kiket nem akarok jelenlétém által megsértetni. Miért beszélsz te csak kellemetlen dolgokról?

— Ez érzelmem erőt kell venni — válaszolt Carr a gróf kérdésére nem ügyelve és tollkésével játszva. — Mentül előbb elmúlik, annál jobb mindnyájatokra nézve. Te nem számúzhetsz magad lakhelyedtől. Calneba vannak ók jelenleg?

A gróf fejével intett.

— Ok Párisba érkeztek, mi előtt mi azt elhagytuk volna; és Versaillesba találkoztunk. En inkább meghaltam volna. Ok egy két napra utánunk tértek vissza Angolihomba és egyenesen Calneba mentek. Azonban erről ne beszélj többet.

— Mentül tovább halasztd, annál nehezebben fog az később esni és — En nem akarok Hartledonba menni, — vágott barátja szavaiba a gróf, csaknem dühösen. — Talán te sem mennél, ha helyzetembe volnál.

— Carr ur! — kiálta segéde a szobába rohanva. — Gale órnagy várakozik önre. Itt az elfogadási idő.

lőbb Szent-István a bárói rang jár.

— Tisztelettel grófot a budape egyesülete tisztele nek folytán az eg grófnál s átnyujtó szülő diszokmányt.

— Jókai Rozkácsy Mihály elv zött Jókai Morná Jókai leánya, azo festményeit s azo ismervén fel, a sz hogy Jókai Róza ott Munkácsy nalmányait.

— Habsburgben jutott uralom család. Ez alkalom akarja venni a H miután azt kellő uralkodó utódo kn mint vezetni szo vagy Habertsbur levő alapítványne ven alapítottat W De Habsburg né mellett, továbbá ban is. De a lege fekszik, kissé má tón, hova nehezk kolostorban több örök álmat, s me ványtáblát, melyr nevei fel vannak

— Munkácsy megjegyeztük, ho is azután tekin Munkácsy a mi atúrussal Párisba megerősíti azon t Trefort miniszter Sedlmayer jönne ügyében kezdene ugyan iszó szeri ár 27. A szives érzem magamat. depastre utazon sem szándé-ozom ugy, valamint a megbízások felet után értekezni f utokról, melyek teljesíttessenek kácsy Párisba vi bizottat küld oda Sedlmayer rel me

— Egy özv egy fiatal, csinos rég arra a bohó zott alnév alatt jában mint gazd keze és szive ut ment. Az özveg nyíltot megfelyel titó bemutatta ké vegyet vaknak viseltek magukat ben jelentkeztek pamlagra, — gyöngéd beszédm re is kénytelen egyszer egyik ké részkedett kezé lanságában.

— Különö hely” című uj szenzációt keltő ki rabolta ki 18 Ez esetről mi nemrég elhunyt gyonadt végrende ta A megboldog civakodni kezd

— Hartled — Nem ak — Nem akarál és en egyedül Pricadilly. Sajá mint te is tudó — Ma sem sen elfogodom. — Hm, az bizonyosan. Lady időt tetszése sz között, en nem igen „fashionab utána a gróf saj — Hó, Ha hogy ma 8/2 ór talán elhalaszth — Jöjj el szel; mindegy a — A gróf elh — Nem volt r — Ó é neje a leg ironjával megje Mindketten kü — Sok bércok jobb szeretett g sen haza! Nem vissza nézelődö valakivel beszél lépest, aztán a végre haza.

— Neje grófi annyit fáradott egy kirándulást a maga részér etett neje, midő amaz igen boss — Mily k — Egy fé visszatérve és

lőbb Szent-István rend kiskeresztjével szintén a bárói rang jár.

Tiszteletbeli borbély. Zichy Jenő grófot a budapesti fodrászok és borbélyok egyesülete tiszteletbeli taggá választotta. Ennek folytán az egyesület elnöke megjelent a grófnál s átnyújtotta neki a kineveztetéséről szóló díszokmányt.

Jókai Róza Munkácsy tanítványa. Munkácsy Mihály elutazása előtt hosszabban időzött Jókai Mórnál. Nagy érdeklődéssel szemlélte Jókai leányát, Jókai Rózát a kisasszonynak festményeit s azokban kiváló tehetség jeleit ismervén fel, a szülőjével megegyeztetve abból, hogy Jókai Róza kisasszony Párisba utazzik s ott Munkácsy vezérlete alatt fejezi be tanulmányait.

Habsburg vára. Tudvalevőleg 1282-ben jutott uralomra Ausztriában a Habsburg-család. Ez alkalomból több osztrák főúr meg akarja venni a Habsburgok törzsárvát, hogy miután azt kellőleg renoválták, fölajánlják az uralkodó utódoznak. Habsburg várát, vagy a mint nevezni szokták: Habesbur, Habesburo vagy Habertesburo, mint a marii kolostorban levő alapítványleveléből látható, körülbelül 1027-ben alapítottatott Wernter strassburgi püspök által. De Habsburg néven van vár a luczneri to mellett, továbbá Breisgauban és Lotharingiában is. De a legelső tulajdonképeni Aarigauban fekszik, kissé már összeomlottan, egy hegytetőn, hova nehézkes a feljutás. A közelévközi kolostorban több Habsburg nyugoszsza örök álmát, s még ma is mutogatják a márványtáblát, melyre az ott nyugvó hercegek nevei fel vannak vésvé.

Munkácsy Krisztus képéről ismételve megjegyeztük, hogy a kép vetélenek úgye csak is azután tekinthető eldöntöttnek, midőn Munkácsy a kép tulajdonosa, Sedlmayer műtárgyát Párisban személyesen értekezett. Ezt megerősíti azon távirat is, melyet Sedlmayer től Trefort miniszter azon meghívására vett, hogy Sedlmayer jöjjön Budapestre a kép megvétele ügyében kezdenő tárgyalásokra; a távirat ugyanis szó szerint így hangzik: „Páris, február 27. A szives level által igen megisztelve érzem magamat. Most azonban lehetetlen Budapestre utaznom. A nagy képet semmi áron sem szándékozom eladni, e felett azonban színtügy, valamint a Munkácsynak adandó esetleges megbízások felett, Munkácsynak visszatérése után értekezni fogok vele az utakról és módokról, melyekkel az ország jogosult óhajai teljesítésének Sedlmayer. — A mint Munkácsy Párisba visszatért, Trefort miniszter megbízottat küld oda, ki mind Munkácsyval, mind Sedlmayerrel megbeszéli a dolgot.

Egy özvegy asszony tréfája. Párisban egy fiatal, csinos, szép özvegy menyecske nem régr arra a bohó ötletre jutott, hogy beiratkozott alnév alatt egy házassági közvetítő irodájában mint gazdag, de — vak házassulandó. A keze és szive után epedő urak száma léleóra ment. Az özvegynek pedig pompás alkalma nyílt megfigyelni ez urakat, midőn a közvetítő bemutatja körüinek. A kérők, kik az özvegyet valakik tarták, nagyon elfogulatlanul viselkedtek magukat; némelyek rongyos öltözetben jelentek meg, mások fölrakták csizmáikat a pamagra, — de valamennyien választékos, gyöngéd beszédmódorral éltek. Az özvegy végre is kénytelen volt folhagyni a tréfával, mert egyszer egyik kérője az ő zsebebe is belemereszkedett kezével, bizván művelete láthatlanságában.

Különös rablási történet. A „Keszthely” című újságban olvastuk a következő szenzációt keltő sorokat: Most derült ki, hogy ki rabolta ki 1878-ban a z.-sz.-mihályi postát. Ez esetről mi következőképp értesülünk: A nemrég elhunyt z.-koppányi plébános S. J. vagyontát végrendeletileg gazdasszonyának hagyta. A megboldogult egyik férfitörkora evégből civakodni kezdett a gazdasszonnyal s pörrel

fenyegette. Gaál Miklós pacsai szolgabíró sejteti kezdett valamit, egyet gondolt s távirati útján Baksay Sándor keszthelyi csendbiztos Pácsára hívta. A szolgabíró Baksayt az aszszonyhoz küldte, ki ügyvédnek adván ki magát, védőül ajánlkozott. Az asszony Baksaynak elbeszélte mindent bizalmasan s ekkor kiűnt, hogy a z.-sz.-mihályi postát S. J. volt — z.-koppányi plébános férfi rokona rabolta ki s a rabolt pénzből egy ezrest papbátyjához vitt. A bizalmas beszélgetés után Baksay kijelentette, hogy ő csendbiztos s az asszonyt letartóztatja. Az állítólagos postarabót, ki ez időtájt a hadseregnél katoná, szintén bíróság elé állították. Beszélük, hogy a postarablás ügyében több intelligens ember is kompromittálva van.

Jelenet egy törvénytörési teremben. A kalterni (Déltyrol) járásbírószék tárgyalási terében e hó 23-án reméletes eset történt. Az eppani Sparer testvérek 100 forint miatt összevesszettek a bíróság előtt, s ez azzal végződött, hogy a testvér egy venyigemésző kést vett elő, hogy „majd azzal elvágja nővéreinek a torkát.” Szerencsére azonban a kés nem volt elég éles, ha az lett volna, a leány fejét egyszerűen elválasztotta volna törzsetől. A kés így is mely sebet ejtett a leány nyakán, ki borzaszó sikoltással rogyott össze. Az aulában nagy volt a zavar, az ott levők közül sokan elfutottak reméltökben. Az elősiető hivatal-szolgáknak végre sikerült a dühöngőt lefegyverezni, kinek heve nemokára annyira lehűlt, hogy sirt, mikor a börtönbe vittek. A sebesült leányt gondos ápolás alá vették.

Kiugrott a coupeból Mult hó 24-én a Welsből Bécsbe menő vonaton, Kleinmünchen állomás közelebb jött a vonat, midőn a második osztályú kocsiiban több más utas között ült egy orosz, ki sajátos magaviseletével vonta magára a figyelm-t. Midőn a vonat az említett állomás felé közeledett, az orosz hirtelen fölugrott, lebecsította a kocsi ablakát; s mielőtt utitársai megakadályozhatták volna, kiugrott a töltésre. Az orosz — az ugrás következtében különben nem történt semmi baja, — ismét fölvetétek ezután a vonatra; s ve Murawiew, Párisból jő és az üldözöttes rögszemében szenved. E betegség egyik rohamában kockáztatta meg a veszélyes ugrást.

Elítélt bálbizottság. Egy lausannei egyet bált rendezett, melyre a bizottság egyik tagja egy szép, kedves és igen jó hírnévű örvendő leányt is meghívott. De a bizottság néhány tagja kijelentette, hogy nem fognak részt venni a bálban, ha ama fiatal leány megjelen. S miért? Mivel az egy üzletben volt alkalmazva. A bizottság erre csakugyan levelben felkérte a leányt, hogy ne jelenjen meg a bálban, mivel „csak tisztességes személyek vehetnek részt abban.” A leány apja paraszt emelt a bizottság ellen s fenytő bíróság elé is itelte a bálbizottságot 30 frank büntetésre és 60 frank kártérítésre.

Nagy életkorok. A „Times” csütörtöki számában a halottak kimutatása többek közt 7 oly egyén elhalálozását említi kik együttvéve 560 évet éltek, úgy hogy átlag 84 év esik mindegyikre. A legidősbik ezek közül 88, a „legfiatalabbik” pedig 81 éves kort ért el.

Rablótámadás. A „Sz-g”-nak írják B.-Ujfaluból: Szombat este zárt kocsi Bihar-megyében Derecske felé tartott Mandel Jakab családjának két fiatal férfi tagja, de a b.-ujfalui határban 2, baltával fellegyvert betyár állta útjokat. A kocsi a lovak közé vágva akart menekülni, de az egyik támadó ekkor már a lovak elé állott s az egyik ló fejére mért baltacsapással megállította a fogatot, míg a másik a kocsiában ülőkhöz vágott, szerencsére azonban ezeket nem érte, csak a szépa bóralkatásait hasította el. A megtámadottak egyike hamarosan revolvert ragadva lőtt az utonállókra, kik ily ellenállásra nem lévén elkészülve, futásnak eredtek. Az egyik utasnak a kocsi segélyével sike-

lítőnek használtak — lépve. — Az egész idő alatt folytonosan lady Langtonra vártam, s a mint most hallom, ő engem várt. Hozzá megyek és magammal viszem. Az opera színházba kibereltem ma páholyt Percival. Iszonyu feleségizott ár az idény hátralevő szakát tekintve.

— Melyik páholyt?
— Nem említettem neked? Tegnap halottam róla. Nem akartam többet azon csunya kicsi páholyra menni melyet reád tukmáltak. Azt meg is mondtam neked.
— De nem lehetett mást kapni Mande, csak az az egy volt.

— Azt tudom. Én azonban kaptam egy másikat, de ne említsd a magas árt.
— Nagyon szép, — választott Percival mosolyogva. — Hány órára reidelted az ebédet?

— Kilencz órára.
— Kilencz órára. — ismétlé férje. — Ez csunya — ez keső.
— Micsoda csunya? Talán még akkor is várnod kellend. Nem mondhatom biztosan meg mikor jövő vissza Chiswichből. Az egész világ ott lesz.

— Én most Carnall voltam, s meghívtam őt hat órára. Nem hiszem, hogy az ily munkás egyének oly soká várnának az ebéddel. És egy értekezése is van félkilenczkor.

A lady Hartledon arca sötét piros színt váltott és szeméi méregtől szikráztak.
— Te meghívtad Carrt, hogyan merted ezt tenni?
— Merted? szolt Percival nyugodt meglepetéssel.

— Igen, igen, m e r t e d!
— Én nem értelek Mande. Azt hiszem jogom van hozzá, néha egy barátomat ebédre hívni.

(Folyt. köv.)

rült egyik rablót elfogni, s jól megkötözve szállították Derecskére, hol a csendbiztos veté pártfogása alá a gonosztevőt.

Időjárás márt. 1.

Európában: A depresszió (750—752) a kontinens északi, a nagy légnyomás (761—762) annak déli részében van Gyenge szeleknél az idő részben borus, részben változó, csapadékokkal, kisebbedő hőmérsékkel.

Hazánkban: Észak és dél között többnyire nyugtias gyenge szelek mellett a hőmérsék kisebb, a légnyomás nagyobb lett. Az idő borus, a nyugati felben derülessel. Eső számos, helyenkint jelentékeny mennyiségben. A mult hó 27-én jelzett enyhe idő boruló jellegével végződik, s változó jelleget öltve jövőre hűvösebb lesz.

Kilátás a jövő időre: Hazánkban. Általában változó idő várható, helyenkint csapadékokkal, kisebbedő hőmérséklettel.

Tutti-frutti.

Epernő herceg észrevette hogy a mily mértékben emelkedik mind feljebb-feljebb Richelieu bibornok hitele az udvarnál az óvé a szerint száll alabb-alább.

Egy napon, midőn lefelé halad a saint-germain-i palota lépcsőin, éppen akkor megy vele szembe felfelé a bibornok, ez utóbbi kérdi tőle:

— Mi újság herceg?
— Semmi más uram, minthogy ön felfelé megy, én pedig lefelé.

A pontosság ösztöne.
Halalós ágyon feküdt az állomásfőnök. — Megkérde bántan az orvostól, hogy mennyi ideje van még.

— Két órája! felelt ez.
Néhány percz múlva bement a beteg családja.

— Kedveseim, — szolt ez, — legyetek erősek... nemokára bevégezem... igen, tudom, az orvos megmondta, három óra harminczöt perczkor az örökévaló előtt leszek.

A kis Celine testvére már három év óta férjnel van, a család ügyei a legnagyobb mérvben elfoglalják az egész rokonságot. Közlebből a család egyik barátja volt a fiatal asszonynál.

— Szeret ön engem? kérdé ez tőle.
— Igen, gyermekem.
— Nos hát, szeretném, ha egy egészen nagy, felöltözött babát ajándékozna nekem.
— Szívesen, de miért?

— Mert közlebből hallám, hogy kis hűgömmak is vesznek egyet: boszantó, hogy csak neki legyen!

Egy üldözött ártatlanság, különben kardaloknö levele egy fiatal emberhez, ki levelben felkérte őt, mondja meg neki a lakását: „Uram.

Sokat elmélkedtem kívánsága felett. Hiszen, he megmondanám önnek addressemet, ez annyira volna, mint felhatalmazni őnt, hogy látogasson meg, és... annyira volna mint előre biztosítani.

Es ez így megy tovább három lapon keresztül.

A level alján pedig ez áll:
X. Adé.,
kigyó-utca, 20. sz. III. em. 16. ajtó.

Sorshuzás.

Az 1864-iki sorsjegyek húzása márcz. 1-én.

227 sor	78 szám	főnyerő,
1384	66	második,
1099	19	harmadik,
1022	79	negyedik,
1095	20	5000 forint
1384	68	5000 ft.

Ezenkívül kihuzattak a következő sorozatok: 1538, 3471, 1923, 2333, 672, 789, 1090, 494.

Közzgazdaság.

A budapesti terménycsarnok távsürgönye.

— Budapest márcz. 1. —

A gabonatözsdei üzlet ma már kedvezőbb hangulatban folyt le. A kínálat ugyan mérsékelt volt és jobbra silányabb minőségekre szorított, de a malmok jobb vételkedvet tanusítottak és ekként mintegy 10,000 mmásza buzát vittek el a piacról, tegnap teljes áron. Legmagasabb ár volt 76 5 k. tiszavidéki buzáért 12.85 frt, legkisebbé pedig 72 k. felsőtiszavidéki buzáért 11.80 frt.

Hivatalosan jegyzetelt:

Szokvány buza tavaszra 12.05—12.08.
Szokvány buza őszre 10.93—10.95.

Bánsági tengeri 1882. május-juniusra 7.32—7.35.
Szokvány tavaszra 8.05—8.08.

Kőbánya sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok távirati jelentése.

Budapest Kőbánya, márt. 1.

— Az üzlet változatlan. Magyar öreg nehéz 61—62, fiatal nehéz 63—64 kr., közép 63—62, válogatott nehéz 60—61 közép 60—62, könnyű 62.— Romániai bakonyi közép 60—

61—átmeneti, könnyű 59—60 átmeneti. Eredeti nehéz 53—53 kr., átmeneti, könnyű 53 átmeneti. — Szerbiai nehéz 60—átmeneti, közép 59—60 kr. átmeneti. Az árak páronkint 45 kiló és 4 százalek levonással kilogrammonkint értendőek. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek adatnak el, a vevőnek páronkint 4 arany frt vám fejében térítetik meg.

Legújabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

(A Magyar távirati iroda eredeti sürgönyei.)

Budapest, márcz. 2. A képviselőház mai ülésén az elnök bemutatja a miniszterelnök átiratát, mely szerint ő felsége a király a zárt-törvényt szentesítette. A qualificatio bizottsága megválasztottak: Babics, Unger, a véderő bizottságba Tisza László. A közlekedési miniszterium költségvetése fölött folytatott vitában Sárközy kiindulva Rohonczy javaslatából kívánja a vizsgáló bizottságot, mely a kormány jóhírnevét tisztázza, de a célznak megfelelőbb Pázmány javaslatát pártolja.

Bécs márcz. 2. Skobeleff tegnap innen Pétervárra utazott. Csodálkozott beszédeje hatásán, melyeket meggyőződésből mondott. Elmondá, hogy gyűlöli az oroszországi németeket, de jobban a poroszokat mint kik a berlini szerződést létesítettek.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ

VI. Bérlet 16 szám
Péntek, márcz. 3-án

E. Kovács Gyula felleptével:

DÓZSA GYÖRGY.
Dráma 5 felv. Jókai Mórtól.

VI. Bérlet 17. szám.
Szombat márt. 4-én.

E. Kovács Gyula felleptével.

A lovodi árva,
színmű 4 felv.

Vasuti személyvonatok menetrende.

Indulás	
Budapestre, Czeglédre Nagyváradra:	délután 12 óra 36 perczkor.
este 9 —	
Nyiregyhádra, Miskolcra,	reggel 7 óra 57
d. u. 8 — 25 perczkor.	
este 9 — 20 —	
Szathmárra, Királyháza:	reggel 4 óra 10 perczkor
délután 4 — 24 —	
Érkezés:	
Budapestre, Nagyváradra	reggel 3 óra 45 perczkor.
d. u. 8 — 1 —	
Miskolcra, Nyiregyhádról:	reggel 9 óra 09 perczkor.
d. u. 12 — 21 perczkor.	
este 8 — 12 perczkor.	
Szathmárról, Királyhádról:	délben 11 óra 54 perczkor
este 8 — 07 —	

Felelős szerkesztő: Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
Kiadó: Kutasi Imre.

(X. §.) Az ételek és italok helyes választása nagy fontosságu az emberek jólétére nézve kívánat, mivel e részben a legkisebb vigyázatlanság első sorban az emésztő szerveket gyöngíti és melyek elhanyagolása gyakran szeszgyomorhajokat von maga után. Miután azonban ily vigyázatlanságok a legnagyobb óvatosság mellett sem kerülhetők ki, felhívjuk a figyelmet a Dr. Miller-féle Bécsben 1868 ban hatóságilag megvizsgált görce elleni védbálsampra, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindennemű heveny és idült lojait, a hányást, hasmenést, székérséget, mindennemű gyomorbetegséget, étvágytalanságot, gyomorkövetést feltűnő rövid idő alatt megszünteti. Egy üveg ára használati utasítással együtt 1 ft 50 kr. Fel üveg 80 kr. Debreczenben valódi minőségben egyedül Stenczinger K. fűszerkereskedésében kapható, Nyiregyházaán Balla és Gusztáv uraknál, Miskolcra Dr. Csáthy Szabó, dr. Szabó Gyula gyógyszerész uraknál. N.-Károlyban Kerekes Bertalan urnál B.-Csabán Bartók L. urnál Gyulaán Kohlmann F. urnál H.-Mezővársárhelyen Frölich Antal urnál, Kecskeméten Bóka Zsigmond urnál és Szathmaron Vadon H. urnál.

